

Satanizm i jego przejawy w dzisiejszym życiu

Wielu ludzi banalizuje istnienie szatana. Podchodzi do sprawy od strony folkloru / np. jasełek – rogaty, kosmaty, kopyta, czyli coś do śmiechu i zabawy /. Pojawiają się wątpliwości, czy aby jest to postać realna, a może zmyślona dla postrachu lub zabawy.

I. Kim jest szatan ?

Jest to stworzenie boskie, anioł, który podobnie jak człowiek otrzymał wolną wolę. Jednak w porządku doskonałości stworzeń stoi wyżej od człowieka. Był aniołem, inteligentny, łatwiej poznającym / poznanie intuicyjne, dar poprawnego rozumowania /. Jest duchem, a więc cielesna natura nie ogranicza, jak człowieka, poznawania – szczególnie dobra i zła. Z pychy wybrał jednak postawę buntu wobec swojego Stworzyciela. Miał prawo wyboru, ponieważ, jak człowieka, Bóg obdarzył go wolną wolą. Bóg szanuje wolną wolę, ale za zły wybór oparty na pysze / mówił podczas kuszenia do Ewy – będziecie jako Bóg /, mimo takiego intelektu, został ukarany odrzuceniem. Chciał zająć miejsce Boga.

Dla nas pozostaje tajemnicą taka postawa Pana Boga. Niekiedy ciśnie się pytanie: dlaczego Pan Bóg go nie skasował na zawsze, ale pozwala mu nadal działać: występować przeciw Panu Bogu i odciągać ludzi od Pana Boga.

Diabelska nienawiść do człowieka wzmagą się z chwilą pojawienia się Jezusa na ziemi. W swoim zaślepieniu nawet P. Jezusa usiłował kusić. Jego nienawiść wzrasta do człowieka z dwóch powodów: 1. Że Bóg zainteresował się człowiekiem niższym od niego w porządku hierarchii stworzeń, 2. Że zabiera mu to, co tak łatwo zdobywał po grzechu pierworodnym człowieka. Dlatego nie rezygnuje z walki o człowieka / krąży jako lew ryczący / jako utraconej zdobyczy, a z drugiej strony to wrywanie Bogu człowieka jest też jego przejawem zemsty i nienawiści wobec Pana Boga. Bezpośrednio nie może się „odegrać” na Panu Bogu, to przynajmniej chce pokręcić Jego zbawcze plany wobec człowieka. W nim już nie ma odrobiny miłości. „Bawi go” jakakolwiek krzywda wyrządzona uratowanemu przez Krzyż człowiekowi. Ponieważ nadal jest duchem inteligentnym, zawsze może przechytryć człowieka.

Gdyby nie Opatrzność Boża nad nami, w różnej postaci / jak Słowo, Sakramenty, źródle łask na co dzień/, nigdy nie dalibyśmy rady szatanowi. Jego nienawiść do wszystkiego, co jest związane z Panem Bogiem i powrotem człowieka do przywileju dziecka Bożego, popycha go do różnych kombinacji, aby przechytrzyć człowieka. Człowiek ma wolną wolę, szanowaną przez Pana Boga, może wybierać. Szatan nie może człowieka zmusić do wyboru zła, ale na różne sposoby, obserwując człowieka usiłuje sprawić, żeby człowiek właśnie wybierał zło i buntował się wobec Pana Boga. Pragnie, aby człowiek siebie zaczął traktować, jak to szatan podpowiadał w raju, „panem” samego siebie i doszedł do wniosku, że „ktoś taki jak Bóg nie istnieje, albo co ma mu dyktować”.

II. Metody diabelskie

Pamiętamy, że po grzechu pierworodnym, zgładzonym nam przez Chrzt, pozostały nam 3 rany / jak św. Jan Ap. nazywa: pożądliwości oczu, ciała i pycha żywota /. O tego właśnie zaczął przy kuszeniu Pana Jezusa. Od tego również zaczyna się kuszenie każdego człowieka przy wykorzystywaniu współczesnych sytuacji życiowych. Ponieważ nasze życie pełne jest wyborów pomiędzy dobrem a złem, dlatego jest wiele okazji, aby zatrzeć granice pomiędzy nimi lub poprzestawiać kryteria oceny i zburzyć hierarchię wartości. Czyli nowa forma kuszenia – kłamstwo. Wszystkie wymieniane przez katechizm tzw. grzechy główne / wady główne / są polem działania szatana. Choćby pierwsza wada, pycha, stanowi podstawę do lekceważenia Przykazań Bożych / ja wiem lepiej, jak mam postąpić, wybrać / i dyrektyw Kościoła wyrażonych w Pięciu Przykazaniach Kościelnych.

Moce piekielne mają swój udział w sprawach politycznych i społecznych strukturach jako duchy niszczące, np. systemy totalitarne w polityce i systemy niesprawiedliwości społecznej. Można to tak ująć, że diabeł podpowiada pomysły, a człowiek idąc po linii swoich słabości lub błędnych ideologii znajduje dla nich praktyczne zastosowanie.

III. Aspekt psychologiczny

Człowiek może dobrowolnie otworzyć się na atmosferę ciemnych mocy i wejść w ten sposób w pole działania szatana. Co się dzieje wtedy z człowiekiem? Staje się nosicielem jego ideologii – niszczenie wszelkiego dobra. Człowiek, który wszedł w środowisko szatana, nie musi być automatycznie opętany, biesowatym, to jednak nie można wykluczyć postawy, która się ze złem identyfikuje. Taka identyfikacja jest czytelna w sposobie zachowania człowieka.

Satanizm jest znany od starożytności, ale jego przejawy w życiu społecznym są uznawane jako margines społeczny. Staje się modny w XX w. na skutek publikacji Anglika **A. Crowley'a**: z 1909 r. „Księga Prawa” z zasadą postępowania: „Czyń, co chcesz- oto całe prawo” i „Magia” – główny problem tej publikacji – to miłość seksualna i śmierć. Głosił zasadę poddania się człowiekowi mocy satanistycznej, całkowity odwrót od „bigoteryjnej etyki chrześcijańskiej”, wulgarność w stosunku do tego, co święte, oraz pogląd, iż rdzeń wszechświata kształtuje seksualno-orgiastyczna energia. Siebie uważał za „Bestię 666”. Aby wprowadzić człowieka w stan transu, ułatwiającego wejście w kontakt ze światem demonicznym, podał trzy metody:

1. muzyka oparta na silnym rytmie, powtarzaniu i monotonii,
2. narkotyki,
3. wolny seks (rozwinął przez to specjalną magię seksu)

Poprzez swojego ucznia Kenneta Angera miał wpływ na kształt działalności zespołu The Rolling Stones. Ponieważ Angera był reżyserem filmowym satanistyczne zasady przeniósł do swoich filmów nakręconych w latach 1954-69.

Anton Sandor LaVey – Węgier z pochodzenia, inny ideolog satanizmu współczesnego. W 1966 r. założył „Kościół Szatana”, przez co sam stał się „arcykapłanem i magiem czarnego obrządku. W 1968 r. wydał „Biblię szatana” z tzw. przykazaniami:

1. Szatan reprezentuje przesyt w przeciwieństwie do abstynencji.
2. Szatan reprezentuje witalną egzystencję, a nie duchowe iluzje.
3. Szatan reprezentuje nieskażoną mądrość zamiast pełnego hipokryzji samooszukiwania się.

4. Szatan reprezentuje uprzejmość dla tych, którzy na nią zasługują, w miejsce miłości marnowanej na niewdzięcznych.
5. Szatan reprezentuje mściwość w miejsce nastawiania drugiego policzka.
6. Szatan reprezentuje odpowiedzialność wobec odpowiedzialnych zamiast troski o psychicznych wampirów.
7. Szatan eksponuje człowieka jako jeszcze jedno zwierzę, czasami lepsze, czasami gorsze od chodzących na czterech nogach; zwierzę, które poprzez swój „boski rozwój duchowy” stało się najbardziej podstępne ze wszystkich.
8. Szatan reprezentuje wszystkie tzw. grzechy, jeśli prowadzą do fizycznego, umysłowego czy emocjonalnego zadowolenia.
9. Szatan był i jest najlepszym przyjacielem Kościoła – umożliwia mu przecież robienie interesów do dziś.

Drogami do satanizmu są:

1. słowo – jako nośnik informacji,
2. pobłażliwość – jako zabieg socjotechniczny, polegający na zacieraniu granicy między dobrem a złem, prawdą a kłamstwem,
3. muzyka – jako nośnik emocji i treści, łatwo trafiający do młodzieży.

Tak więc, współczesny satanizm opiera się na nietłumieniu popędów, nieskrępowaniu, lekceważeniu podstawowych zasad przyzwoitości, odpowiedzialności. Nie potrzebne hamulce moralne. Podstawowym ceremoniałem są „czarne msze”, polegające na odwróceniu liturgii sprawowanej w Kościele Katolickim / zauważyć – że właśnie Kościół Katolicki, a nie inne wyznania, jest podstawową tarczą, do której się strzela /. Takie msze są połączone z beczeszczaniem Postaci Eucharystycznych wykradanych różnymi sposobami z Kościoła / np. wypluwanie do chusteczki świeżo przyjętej Komunii / i z wszelakimi bluźnierstwami pod adresem Boga. Całość imprezy kończy się pijaństwem, narkotykami i orgiami seksualnymi przy akompaniamencie muzyki heavy metalowej. Miejscami kultu są pomieszczenia utrzymane w kolorach czarnym i czerwonym oraz cmentarze lub inne tajemne miejsca. Za ołtarz służy im grób, jakiś duży kamień lub naga kobieta. Do ceremonii używają różnych symboli, jak odwrócony krzyż, pentagramy lub wizerunek kozła – Bafometa.

Liczą się krwawe ofiary ze zwierząt lub ludzi. Wprowadzają stopnie hierarchiczne na wzór Kościoła Katolickiego: czarny papież, czarny kardynał, czarny kapłan itd.

Ruch satanistyczny w Polsce zaczął się rozwijać w 1986 r. za rządu M. Rakowskiego, który miał udzielić cichego poparcia dla tego ruchu. Wtedy w Polsce pojawiła się „czarna biblia”, odprawianie „czarnych mszy” i sabatów organizowanych przez fanów heavy metalu. Skoro nie przyjmuje się zasad ogólnoludzkich i chrześcijańskich, dlatego raz po raz słyszymy o różnego rodzaju ekscesach i wandalizmie.

Odmiany satanizmu w Polsce:

1. Sataniści – odłam założony przez Roberta Szweda. Twierdzą oni, że Bóg istnieje, jest podrzędny. Kult tego odłamu jest raczej łagodny. Jako rekwizytu rytualnego używają czerwonego wina.
2. Sataniści – ugrupowanie, które oddaje cześć szatanowi, nie odrzucają Boga poznawanego w Biblii. W rytuale używają czerwonego wina lub zwierzęcej krwi.
3. Lucyferianie – dla nich najwyższym Bogiem jest szatan; Bóg – to tylko uzurpator. W czynnościach rytuału musi być krew.
4. Kościół Kirke – ma charakter magiczno-okultystyczny. Jego związki z satanizmem są jeszcze mało znane.

Zasadnicze koncepcje wspólne satanistom / wg B. I G. Passantino ?:

1. Bogiem jestem ja. Pełnia zadowolenia, wyżycie, przemoc są najwyższym celem jednostki.
2. Zacieranie granicy pomiędzy dobrem a złem Relatywizm moralny.
3. Odrzucenie chrześcijaństwa. To zabobon, co chrześcijanie uważają za dobro, jest faktycznie złem.
4. Siła przez akcję. Siłę satanistyczną zdobywa człowiek za pomocą rytuałów, magii, zaklęć i ofiar.

5. Rytuał – wyuczony z innych grup, z filmów, muzyki i jej tekstów oraz ilustrowanych czasopism. Stosowanie w muzyce bluźnierczych tekstów i podwójnych bitów oddziałujących na podświadomość.
6. Magia – sami nie wiedzą do końca, o co w tym chodzi.
7. Zaklęcia – najczęściej brane z „czarnej biblii”, tzn. satanista przez takie zaklęcia chce wpływać na postępowanie lub los swojego wroga.
8. Ofiara – jest ona różnego rodzaju, ale zawsze przez nią satanista symbolicznie oddaje się szatanowi. Ofiara satanistów wyraża się nde wszystko w orgiach seksualnych, przez kaleczenie tułowia, piersi. Jeżeli sataniści nie mają zaplanowanej ofiary z samego siebie, wtedy używają zwierzęcej krwi lub ludzkich kości.

5. Skutki satanizmu w psychice człowieka

Wpływy satanizmu zacieśniają się do kilku wymiarów struktury bytowej człowieka: seksu, woli, myśli, fałszywego kultu – zerwania z Bogiem, bo stworzenie, którym jest szatan stawia się na miejscu Boga / bałwochwalstwo /. Unika się wszystkiego, co ma jakikolwiek związek z chrześcijaństwem. Następuje dysharmonia życia wewnętrznego o charakterze moralno-psychicznym. Stąd można stwierdzić takie objawy, jak: depresja, agresja, lękliwość, seksualne wykołajenie, nawet o charakterze psychicznego przymusu. Ogólnie można taką osobowość określić jako wewnętrznie zniewoloną.

P. B. Günther w oparciu o badania medyczne wylicza negatywne cechy zachowań praktyk satanistycznych:

1. zmiana reakcji emocjonalnych – od frustracji do niekontrolowanej gwałtowności,
2. utrata zarówno kontroli świadomości, jak i zdolność do koncentracji,
3. znaczne zmniejszenie kontroli inteligencji i woli przez podświadomość,
4. podniecenie neurozmysłowe, powodujące euforię, łatwe uleganie sugestiom, histeria lub halucynacja,

5. poważne kłopoty z pamięcią, funkcjami mózgowymi i koordynacją układu nerwowego,
6. stan hipnotyczny i kataleptyczny, czyniący z osoby robota,
7. stan depresyjny, przechodzący w neurozę lub psychozę, zwłaszcza, kiedy muzyka rockowa połączy się z odurzeniem narkotycznym,
8. znaczny wzrost tendencji samobójczych przy codziennym słuchaniu rocka,
9. samosąd, samozniszczenie, samookaleczenie się, zwłaszcza pośród wielkich zgromadzeń,
10. nieodparte impulsy destrukcji, wandalizmu i zamieszek jako wynik koncertów i festiwali rockowych.

IV. Rola w krzewieniu satanizmu:

1. muzyki, szczególnie jej tekstów i podwójnego bitu oddziałującego na podświadomość,
2. publikacji i ich opracowania plastycznego,
3. filmu / od horrorów do kryminalnych – pogarda dla życia ludzkiego i zasad moralnych, wymyślanie supermenów mocniejszych i lepszych od Boga /,
4. New Age – przez poszerzanie różnymi sposobami świadomości człowiek może być mocniejszy od Chrystusa.

V. Symbolika satanistów:

1. Anarchia,
2. Ankh – krzyż egipski, tłumaczony jako symbol życia płodności i reinkarnacji,
3. Bafomet – głowa kozła wpisana w gwiazdę 5-ramienną i koło,
4. Błyskawica - przyjmowana przez niektórych skinheadów, w Biblii oznacza szatana,
5. Znak chiromancji – oznacza wróżenie z ręki,
6. Heksagram – jak gwiazda Dawida, symbol powiązania z kabałą, noszony przez wielu muzyków rockowych,

7. In i jang – wzięte z hinduizmu, częsty element dekoracyjny muzyków rockowych,
8. Kryształowa kula,
9. Krzyż Lorraine'a – druga belka pozioma ma symbol odcinania się od dzieła Chrystusa na Krzyżu,
10. Krzyż Nerona – pacyfka, św. Piotr ukrzyżowany głową na dół,
11. Krzyż południa – odwrócony,
12. Krzyż zamętu – pionowe ramię zakręcone,
13. Znak drogowy – „Zabronione dla chrześcijan”,
14. Oko Horusa – bożek egipski, symbol szatana,
15. Pentagram – 5-ramienna gwiazda wpisana w koło, używany w magii i odprawianiu „czarnej mszy”,
16. Dłoń na kształt rogów,
17. Święty żuk, skarabeusz, gnojnik – w okultyzmie symbol szatana,
18. Uskrzydłona kula – symbol egipskiego boga Ra, w hebrajskim „ra” oznacza: przemieniać dobro na nic, na klęskę, cierpienie.
19. 666 – Bestia 666 z Apokalipsy, 13, 18.

VI. Co z rockiem tzw. chrześcijańskim ?

1. Dobrze, że teksty głupie i bluźniercze zastąpiło Pismo św. lub teksty o tematyce religijnej,
2. Podkład muzyczny zachował styl rocka. Dla muzyka profesjonalisty jest to forma okrojonej muzyki, która swoje podstawy opiera na schematach rytmicznych, a muzyka to nie tylko monotony, narkotyzujący rytm.
3. Dobrze to, ale z umiarem na jakieś obozy, pielgrzymki lub spotkania nawet religijne, ale nie do Liturgii.

Modlitwa św. Tomasza z Akwinu

Boże, nie zapominaj o mnie, gdy zapomnę o Tobie.

Nie opuszczaj mnie, gdy ja Cię opuszczę.

Nie gardź mną, gdy grzeszę.

Wezwij mnie, gdy uciekam przed Tobą.

Pociągnij mnie, gdy się opieram.

Podnieś mnie, gdy upadnę.

Postaw na nogi i prowadź dobrą drogą.